

komstflignende vilkår, men hvis vedkommende kommer som udstationeret, så gælder den regel ikke, for den er baseret på et EU-direktiv.

Det er EU-direktivet, der er problemet, nemlig udstationeringsdirektivet. Hvorfor skulle man ikke, når man kunne lave regler for en slags arbejde, nemlig normalt med arbejdstilladelse i Danmark, kunne lave de samme regler for folk, der er udstationeret? Det handler blot om at få lavet det direktiv om i EU. Jeg vil spørge statsministeren: Er det ikke der, man skal gribe det an? For det er ikke sådan, at de mennesker overtræder lovgivningen. De bruger bare lovgivningen til at aflønne folk med 40 kr. eller 45 kr. i timen, og det er problemet.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg er ikke på nogen måde enig i hr. Jørgen Arbo-Bæhrs udlægning af dette spørgsmål. Lad mig så holde fast i, at den her sag jo intet som helst har at gøre med den nye traktat, der nu bliver diskuteret. Vores udgangspunkt er klart det, at når der kommer udenlandsk arbejdskraft til Danmark fra f.eks. de nye EU-medlemslande, så skal de arbejde i Danmark på de vilkår, som gælder her i landet.

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Det er notorisk ikke rigtigt at sige, at det her spørgsmål ikke har noget at gøre med forfatningen. I forfatningen er der en hensigt om, at alt, hvad der hedder tjenesteydelser, hvilket drejer sig om alle erhverv, skal liberaliseres fuldstændig. Det er en øget adgang til at liberalisere det danske arbejdsmarked, og vi kan se, hvordan verden ser ud allerede i dag.

Jeg kan godt forstå, at folk nærer en frygt for, at den situation, vi har i dag, som skaber store problemer, kan blive endnu værre, i tilfælde af at vi får et ja til forfatningen, specielt når problemerne bare bliver ignoreret. Statsministeren ignorerer jo, at vi har nogle problemer i dag på det danske arbejdsmarked, hvor billig arbejdskraft fra f.eks. de østeuropæiske lande bliver misbrugt. Så længe de problemer bliver ignoreret, tror jeg ikke, at vi kommer videre.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Det, hr. Jørgen Arbo-Bæhr her siger, er ganske enkelt ikke rigtigt.

Der er jo ikke noget nyt i, at vi prøver at skabe et indre marked. Vi har i årtier forsøgt at arbejde os hen imod et stort indre marked i EU, hvor der er mulighed for, at man kan bevæge sig frit over

landegrænserne for at tage et arbejde i et andet land. Det er der ikke noget nyt i. Det har intet at gøre med den nye traktat. Men det danske udgangspunkt er meget klart det, at når man bevæger sig over grænsen for at arbejde i Danmark, så arbejder man på danske vilkår, når man er i Danmark.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 69

Pernille Blach Hansen (S):

Jeg vil gerne spørge, om det er statsministerens generelle opfattelse, at ministre ikke kan udtale deres politiske holdning, hvis der er sager, der senere skal til afgørelse på deres bord, eller hvis spørgsmålet om habilitet er rejst i offentligheden.

På baggrund af de to spørgsmål og den seneste udvikling i Bilkasagen vil jeg gerne spørge, om statsministeren er enig med miljøministeren i, at konsekvensen af de habilitetsspørgsmål, der er rejst indtil nu, er, at »en så restriktiv fortolkning vanskeliggør politikerrollen«.

Deler statsministeren den opfattelse?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Nej, det gør jeg ikke, og jeg tror, at miljøministerens udtalelse må bero på en misforståelse.

Flytningen af den pågældende sag, der er sket fra miljøministeren til justitsministeren, er sket fuldstændig efter de regler, der gælder rent juridisk.

Det er jo således, at der som bekendt er udsendt nogle skærpede regler om ministres habilitet, som betyder, at i tilfælde, hvor der kan rejses tvivl om en ministers habilitet, er udgangspunktet, at den omhandlede sag bør overføres til en anden minister, medmindre det er åbenbart, at de foreliggende forhold ikke kan medføre, at ministeren er inhabil. Det gælder, selv om en nærmere retslig vurdering måtte føre til, at der ikke efter forvaltningslovens bestemmelser kan antages at foreligge inhabilitet for den berørte minister.

Sådan er reglerne, og de fremgår meget tydeligt af den redegørelse om regler for tilskudsfuljer, som Finansministeriet og Justitsministeriet afgav i februar 2004, og som vi så fordelte til Folketinget, Ombudsmanden og samtlige ministre. Det er jo retningslinjer, som blev udarbejdet i lyset af den kritik, der var i Folketinget og i